

De Filistijnen

Na 25 jaar rust onder de richters Ibsan, Elon en Abdon gaat het opnieuw mis, en geeft de Heer Israël over in de macht van de Filistijnen. Deze vijand zijn we in dit boek één keer eerder tegengekomen, namelijk toen Samgar 600 man versloeg met een ossenstok¹.

Maar daarvoor hadden de aartsvaders al problemen met hen. In de dagen van Izak gooiden zij bijvoorbeeld de putten dicht, die de knechten van Abraham hadden gegraven².

Zie de samenvatting van 20 februari 2011 voor de toelichting dat de Filistijnen ons vandaag wijzen op naamchristenen, dus op mensen die zich wel christelijk noemen, maar niet wedergeboren zijn.

Deze mensen kunnen een groot gevaar vormen, en dat is goed te merken aan de vele putten die vandaag dichtzitten. Onderwerpen als "levensheiliging", "gemeente-zijn", "de wederkomst van de Heer", "de toekomst van Israël", e.a. liggen vaak zó gevoelig dat ze al niet meer besproken worden.

Welke onderwerpen kunnen dan eigenlijk nog wél aan bod komen?

Er is moed voor nodig om die putten te openen, niet met de arrogantie om eens even te laten zien hoe het zit, maar om te proberen gewoon te lezen wat er staat.

Als de putten dicht blijven wordt het volk van God zwak, en dat is precies wat de tijd van Simson laat zien. En dat is ook herkenbaar voor de tijd waarin wij leven.

De engel des Heren kondigt een nazireeër aan

Juist in een periode waarin Gods volk wel erg zwak is, komt de Engel des Heren met een bijzondere boodschap: er wordt een nazireeër van God geboren in het huis van Manoach en zijn vrouw. En dat terwijl zij onvruchtbaar is!

¹ Richteren 3 : 31

² Genesis 26 : 15 - 18

In vergelijkbare situaties, zoals met Rebekka³ en Hanna⁴, ligt het initiatief bij de biddende ouder(s) en verhoort God het gebed. Maar hier ligt het initiatief helemaal bij God, en lijken Manoach en zijn vrouw zich er al mee te hebben verzoend dat zij kinderloos zullen blijven. Zij bidden er kennelijk niet voor, zoals Izaak en Rebekka⁵. Zij zijn gewoon aan het werk, elk op een verschillende plaats.

In de wet op het nazireeërschap⁶ geeft God iemand de mogelijkheid om zich aan de Heer te wijden. Het is geheel vrijwillig en het maakt niet uit hoe lang een dergelijke toewijding duurt. Het enige dat God van zo iemand vraagt is om zich van wijn of sterke drank te onthouden, en als het een man betreft, mag hij zich het haar niet laten knippen. Tot op dit moment heeft nog niemand van deze mogelijkheid gebruik gemaakt, maar juist nu, in deze bijzonder zwakke tijd, komt God met Zijn plan: Hij kiest Zelf een nazireeër uit, en wel voor het leven!

Het zoontje van Manoach en zijn vrouw wordt de eerste nazireeër in de Bijbel, later gevolgd door Samuël⁷ en nog later door Johannes de Doper⁸ (al ontbreekt bij Johannes de opdracht om zijn haar te laten groeien). God heeft grote plannen met dit jongetje. Het zal een bijzondere richter worden, want zelfs zijn moeder mag een sterke drank drinken!

Ook wanneer Gods volk uiterst zwak is, blijft God uitzien naar iemand die zich vrijwillig aan Hem wil toewijden. Maar als niemand zich meldt, zorgt Hij toch voor iemand die Hij kan gebruiken.

De Engel des Heren is de Heer Zelf⁹ en Zijn komst wijst op iets belangrijks. God heeft al vroeg een plan in ons leven, en doet er alles aan om Zijn doel te bereiken, zoals dat te zien is in het leven van Paulus¹⁰ en Timotheüs¹¹.

³ Genesis 25 : 21

⁴ 1 Samuël 1 : 6, 11

⁵ Genesis 25 : 21

⁶ Numeri 6

⁷ 1 Samuël 1 : 11

⁸ Lukas 1 : 15

⁹ Richteren 6 : 14

¹⁰ Galaten 1 : 15

¹¹ 2 Timotheüs 1 : 5

Opnieuw bezoek van de Engel des Heren

Na het bezoek van de Engel gaat de vrouw naar haar man, en vertelt wat er gebeurd is. Uit haar verhaal blijkt dat ze nog niet in de gaten heeft dat het om de Engel des Heren gaat. Het lijkt een gewone man Gods te zijn. Ze neemt zijn woorden heel serieus en voegt er in geloof aan toe dat het jongetje een nazireeër Gods zal zijn *“tot de dag van zijn dood”*¹² (dat had de engel er niet bij gezegd).

Manoach beseft dat dit een bijzonder kind wordt, en bidt de Heer of de man Gods nog eens komt *“om ons te leren wat wij met de jongen moeten doen”*¹³.

Dat gebed wordt verhoord. We weten niet hoeveel tijd er is verstreken, maar de Engel bezoekt de vrouw opnieuw wanneer ze aan het werk is.

Ze haalt direct haar man erbij. Deze wil allereerst weten of Hij met *“deze vrouw gesproken heeft”*. De Engel antwoordt zo kort mogelijk: “Ja”. Dan stelt Manoach Hem zijn vraag, zij het in een iets andere vorm: *“wat zal de leefwijze en het werk van de jongen zijn?”*¹⁴.

Het antwoord gaat echter niet over de opvoeding van de jongen, maar over de leefwijze van zijn moeder. Dat is kennelijk van grote invloed op de jongen.

Zodra deze ouders horen dat er een kindje in hun gezin geboren gaat worden, gaan zij samen bidden. Zij willen weten hoe zij dat kindje op de juiste manier moeten opvoeden. Dat is een prachtig voorbeeld voor christen-ouders van nu.

Elk christen-ouderpaar zal het kindje dat geboren gaat worden het liefst zien opgroeien als iemand die de Heer wil dienen *“tot de dag van zijn/haar dood”*. Ouders hebben het belangrijkste aandeel in de opvoeding, en niet het onderwijzend personeel op school, of wie dan ook. De maatschappelijke ontwikkelingen werken dit Bijbelse principe tegen. De overheid wil een kind zo snel mogelijk naar de creche en trekt geld uit voor naschoolse opvang. Allemaal met de bedoeling om

beide ouders zoveel mogelijk te kunnen laten werken. Maar het kind komt tekort.

Als het goed is, is het voor ouders van het grootste belang om *“de leefwijze en het werk”* van het kindje te willen weten. De *leefwijze* gaat over de interesse en het *werk* gaat over de taak op oudere leeftijd.

Ouders mogen het kind leren om zich te interesseren voor de dingen van God. Toen Mozes geboren werd, was het een bijna onbegonnen taak om dat kind voor God op te voeden. En toch gebeurde het! Hij moest op een bepaald moment terug naar het hof van Farao en werd daar onderwezen in alle wijsheid van Egypte. Maar toen hij groot werd koos hij de kant van God en van Zijn volk¹⁵. Dat was niet het gevolg van de opleiding aan het hof, maar van de opvoeding van zijn ouders tijdens de eerste jaren van zijn leven. Die eerste jaren zijn ontzettend belangrijk.

Opvoeding heeft ook tot doel om het kind klaar te maken voor een taak in Gods koninkrijk. Juist vandaag is er ontzettend veel wijsheid nodig om het kind te helpen bij het maken van de goede keuzes. Er komt via school, tv en internet heel veel informatie op hen af.

Voor ouders is het een bijna onmogelijke taak om de opvoeding goed te doen. Daarom is dit gebed van Manoach en zijn vrouw ook nu van groot belang.

Het antwoord gaat meer over de moeder dan over het kind. Het is alsof God wil zeggen dat wanneer ouders doen wij zij kunnen (n.l. hun gedachten niet laten benevelen door de normen van deze wereld), dat God dan van Zijn kant doet wat ouders níet kunnen (n.l. er voor zorgen dat het kind zich aan de Heer gaat toewijden).

Het antwoord van Manoach

De blijdschap van Manoach is zó groot dat hij de Engel uitnodigt om samen met hen een feestmaal te hebben¹⁶. Maar de Engel heeft

¹² Richteren 13 : 7

¹³ Richteren 13 : 9

¹⁴ Richteren 13 : 12

¹⁵ Hebréeën 11 : 25

¹⁶ Lucas 15 : 29

een betere suggestie: breng dit geitebokje als een offer aan God. Hém komt alle lof toe. Vervolgens wil Manoach de naam van de Engel weten, zodat hij Hem kan bedanken als het allemaal uitgekomen is. Maar ook daar gaat de Engel niet op in: *“die is immers wonderbaar”*¹⁷.

Pas wanneer de Engel een wonder verricht en in de vlam van het offer naar de hemel omhoog gaat, begrijpt Manoach dat het de Engel des Heren is.

Het maakt hem bang dat zij zullen sterven, *“want wij hebben God gezien”*¹⁸. Maar zijn vrouw is niet bang. Zij ziet niet op haar of haar man, maar op het offer. Het is haar overtuiging dat God *“hen dit alles heeft laten zien en nu zulke dingen heeft laten horen”* omdat Hij het offer heeft aangenomen.

De naam “wonderbaar” is één van de namen van de Heer Jezus¹⁹. Dat geeft al aan dat wij Zijn Persoon en Zijn werk nooit helemaal zullen begrijpen.

Er is veel óver Hem gesproken, en het is *“uitgekomen wat Hij gezegd heeft”*.

Vanaf Zijn geboorte tot aan Zijn hemelvaart zijn veel profetieën over Hem in vervulling gegaan.

Er is ook veel dóór Hem gesproken, met name over kleine kinderen: het koninkrijk der hemelen is in 't bijzonder voor hèn²⁰. En ook dat komt uit!

Welke basis hebben ouders om er helemaal op te vertrouwen dat God Zijn beloften aangaande hun kinderen nakomt? Er is geen andere basis dan de Heer Jezus. Dankzij Zijn offer kan God ons geweldige dingen laten zien en horen over Zijn plan met onze kinderen.

“Maar er zijn toch genoeg voorbeelden van kinderen die in een christelijk gezin opgroeien, later God loslaten en (voor zover wij weten) zo doorleven tot op de dag van hun dood?”

Inderdaad zijn die voorbeelden er, maar het is goed om te blijven beseffen dat er in zo'n

¹⁷ Richteren 13 : 18

¹⁸ Richteren 13 : 22

¹⁹ Jesaja 9 : 5

²⁰ Mattheüs 19 : 24

leven misschien niets veranderde *“voor zover wij weten”*. God weet meer dan wij.

Het is ook niet aan ons om even te zeggen dat die ouders het kennelijk fout gedaan hebben.

Het is sowieso niet de bedoeling om anderen bij hun opvoeding de maat te nemen.

De beloften van God gelden voor “mij en mijn huis”. Dat is door de hele Bijbel een lijn van Gods zegen²¹. Het is niet de enige lijn, maar wel een heel belangrijke. Daar mag ik mijn handen op leggen.

De gevangenebewaarder in Filippi vraagt: “wat moet ik doen om behouden te worden”. Het antwoord van Paulus is even eenvoudig als mooi: “geloof in de Heer Jezus, en jij zult behouden worden, jij en jouw huis”²².

Op grond van zijn geloof mag de gevangenebewaarder God vertrouwen dat elke persoon in zijn huis tot geloof gaat komen. God heeft altijd het hele huis op het oog.

“Maar het gaat toch ook vaak genoeg fout?”

Ja, dat klopt, maar wat moet ik anders, als ik naar mijn huis kijk? Ik kan niets anders doen dan gaan staan op Gods beloften.

God heeft mij niet uitgekozen omdat ik een perfecte vader ben en jou niet omdat jij een perfecte moeder bent, maar Hij geeft mij wel de opdracht om onze kinderen op te voeden in de tucht en de vermaning van de Heer²³.

Daarvoor wil Hij alle wijsheid geven die wij nodig hebben. Vandaar dat het gebed zo ontzettend belangrijk is, en we zullen heel wat keertjes onze handen opheffen naar de hemel omdat wij het niet meer weten. Maar Hij wel!

De Heer geeft ons geen garantiebewijzen, maar vraagt of wij Hem in geloof willen vertrouwen. Het kan een kortere of een langere tijd duren, maar Hij wil niet dat één van deze kleinen verloren gaat²⁴.

²¹ Genesis 7 : 1

²² Handelingen 16 : 30 - 31

²³ Efeze 6 : 4

²⁴ Mattheüs 18 : 14